

Fólkatingsumboðini hava stóran týdning

Jona Henriksen, valevni Javnaðarfloksins til fólkatingsvalið, skrivur:

Vit, sum eiga hetta landið, eru góð við tað og vilja tí tað allarbesta, øll av okkum.

Størstu góðskuna vit sýna føðilandi okkara er at gera skyldu okkara gerandisdagin, um heilsan er okkum lagað, og ikki gloyma at halda hvíladag.

Við at fara til verka hvør á sínum øki, handans ella andans arbeiði, á landi ella sjógv, eru vit við hvør í sínum lagi at fáa samfelagshjólíð at mala.

Vit byggja øll landið, og landið hevur brúk fyri okkum. Men vit hava eisini aðrar skyldur, eitt nú skyldan hjá okkum, ið valrætt hava, at fara á val at velja tey, ið skulu ráða fyri borgum á bygd og í bý og í landi okkara. Ein eigur ikki at vera líkasælur her, tí tað er av alstórum týdningi, hvør myndar stjórn.

Allir flokkar vilja landi og fólki okkara væl, tað beri eg ongan iva um, men, men hvat við at gera henda góða vilja til veruleika? Her er tað, at Javnaðarflokkurin skapar framúr, hevur altíð verið og er undangonguflokkurin, veruleikaflokkurin.

I tøkum tíma kom hann inn um tinggátt, eitt ting, har tað mesta var tjóðskaparligt tjak, meðan sosialir spurningar ikki vórðu tiknir upp á tunguna.

Uppvaksin í teimum fátæku triatiárunum við verkfóllum í einum heimi og í eini ætt, har vit søu veruleikan aftanfyrir valrøður og vallyfti, har javnaðarhugsjónirnar vórðu livaðar út í gerandisdagin, kundi ein ikki gerast annað enn javnaðarfólk. Vit livdu í byrjanini í einum

samfelagi við ongum rættindum og sømdum fyri arbeiðs- og fiskimanna-støttin, fyri gomul, sjúk, óarbeiðsfør, einkjur og fadírleys, fair og trongir møguleikar hjá ungfolki til útbúgving o.s.fr.

Og takkað verið Javnaðarflokkinum sum slóðara hava vit í dag eitt vælútbyggt samfelag. Vælútbyggt so at siga á øllum økjum, sosialt, vinnuliga, tjóðskaparliga og mentunarliga, men tíðin stendur ikki í stað, vit mega halda fram at stríðast at gera øll hesi øki enn betri.

Nú stendur so fólkatingsval aftur fyri durum.

Vit liva í eini tíð, har ongin kann stongja seg inni og hava nóg mikið í sær sjálvum.

Allur heimurin kemur hvørjum øðrum við sum ongantið fyrr, og tí hava viðurskipti okkara við

onnur lond ovurhonds stóran týdning fyri okkum.

Sum stjórnarviðurskipti okkara eru, vilja fólkatingssessirnir vera av alstórum týdningi, og tí ræður um at fáa tey røttu umboðini á danating og her hevur flokkur okkara verið heppin við sínum monnum. Teir hava altíð megnað at tala Føroya sök, so danir hava lurtað og handlað og havt stóra virðing fyri teimum.

Uttan mun til hvønn samgongan hevur havt, hava teir altíð framt loyalt tey mál, ið komu frá Føroya Løgtingi.

Eisini hava teir verið til stóra hjálp hjá føroyingum niðri. Nú eru vit so heppin at hava fingið í Keypmannahavn føroyskan prest burturav, Brøðrasamkoman hevur fingið sín fyristøðumann. Umframt at vera í orðsins

tænastu, gera hesir menn annað stórt arbeiði millum landsmenn okkara.

Tó vil tað altíð vera eitt og annað, sum ein politikari krevst til, og tá er gott at hava umboð við tí rætta

sinnalagnum, og her hava umboð okkara altíð verið til dystin fús.

Vilt tú Føroyum væl, so vel javnaðarflokkin ella eitt av valevnum hansara. Gott val.

Tummas Araboð, valevni Javnaðarfloksins til fólkatingsvalið, skrivur:

Prátið ikki sambandið um Vestmannasund burtur

Samferðsla og samferðsluspurningar hava altíð verið týðandi táttur í føroyska dagligdegnum, og mong bygd hevði í dag verið ógvuliga illa fyrri, um føroyingar tey seinastu árin ikki høvdu gjørt so stórar iløgur í samferðslu.

Javnaðarflokkurin hevur altíð sæð stóran týdning í at hava eina góða og vælvirkandi samferðsluskipan og hevur altíð verið sinnaður at gjørt iløgur samsvarandi, tá ið hann hevur verið í stjórn.

Óðrvisi hevur verið við teimum borgarligu flokkunum í Føroyum. Sambandsflokkurin við sínum »best man vera sum er« og fólkaflokkurin við sínum »eg skal nora mær« politikki kunnu ikki finna út av at gera nakað fyri onnur.

Seinasta landsstýrisskeið var so eisini merkt av einum ógvuliga stórum tvídrátti, kanska serliga á

samferðsluøkinum. Vit lógu í mánaðvís í stjórnarloysi orsakað av onkrum tunnislstubbya her og onkrari ferjuhavn har.

Í hesum landsstýrisskeiði undir leiðslu javnaðarfloksins, er so gongd komin aftur á samferðsluútbýggingarnar. Her hevur ikki verið tosað so nógv, men her hevur harafturimóti verið gjørt nógv. T.d. hava vit loyst spurningin viðvíkjandi sambandi til Kunoyar. Vit eru í ferð við tunnislgerð til Sumbiar. Avgjort er at byggja ferjuhavn á vestursíðuni á Streymoynni til Sandoyarsambandið. Forkanningar eru nú viðvíkjandi fóstum sambandi um Vestmannasund. Síðst, men ikki minst, so sær út til, at flogmálið fær eina loysn innan tað fyrsta hálva árið.

Viðvíkjandi sambandinum um Vestmanna-

sund, so er tað óført sum vágatingmenninir hava verið í bløðunum hesum viðvíkjandi.

Ringt tekn, tá ið ov nógv prátt verður, tí so koma vit nokk aftur í hesa keðiliga støðu, sum var undir seinasta landsstýri. Berur óndavavstur og einki ítøkiligt kemur av skafti.

Hetta verður nokk gongdin, um vágamenn framhaldandi ætla at hava

hasar báðar flokkarnar at umboða seg á lögtingi. So er fryktandi fyri at fast samband um Vestmannasund verður prátað burtur inntil einaferð inn í komandi öld. Eg skal forvissa vágamonnum um, at skulu teir droyma um at hava eitt fast samband áðrenn henda öldin er úti, so eiga teir at satsa uppá javnaðarflokkin.

Vit práta minni og gera meira.

Í bil-barnastóli, á beltiskodda
ella bara við belti,
sita børn tíni væl
og trygt í bilinum.

